

Категорія справи № 757/23926/15-к: Невідкладні судові розгляди; В порядку КПК України; Клопотання слідчого, прокурора, сторони кримінального провадження.

Надіслано судом: 16.07.2015. Зареєстровано: 18.07.2015. Оприлюднено: 20.07.2015.

печерський районний суд міста Києва

Справа № 757/23926/15-к

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 липня 2015 року слідчий суддя Печерського районного суду м. Києва Шапутько С. В.,

за участю секретарів Дідик М. В., Брильової Н. В.

прокурора Циктич О. В.

слідчого Романюка Д. В.

захисника адвоката Федоренка І. Л.

підозрюваного ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві клопотання слідчого в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України Романюка Д. В., погоджене старшим прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Бабенкова О. Ю., про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1., уродженця м. Добропілля, Донецької області, громадянина України, одруженого, директора Громадської організації «Товариство мисливців та

рибалок «Кедр», зареєстрованого та проживаючого за адресою АДРЕСА_1, раніше не судимого, підозрюваного у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України у кримінальному провадженні №4201400000000374, -

В С Т А Н О В И В :

В провадження слідчого судді надійшло клопотання слідчого в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України Романюка Д. В., погоджене старшим прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Бабенкова О. Ю., про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно ОСОБА_2.

Вказане клопотання обґрунтоване тим, що Головним слідчим управлінням Генеральної прокуратури України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 4201400000000374 від 8 травня 2014 року за підозрою ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_2, ОСОБА_7, ОСОБА_8, ОСОБА_9, ОСОБА_10 у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 366, ч. 2 ст. 364 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що ОСОБА_2 за попередньою змовою з іншими особами упродовж 2007-2009 років заволодів шляхом зловживання своїм службовим становищем державним майном в особливо великому розмірі, зокрема: земельною ділянкою лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області загальною вартістю 22 347000 гривень.

ОСОБА_2 з 2006 по 2010 рік працював директором Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства.

Відповідно до постанови Верховної Ради України №77-в від 04.08.2006 ОСОБА_5 призначений Прем'єр-міністром України.

Обіймаючи посаду Прем'єр-міністра України, ОСОБА_5 очолював Кабінет Міністрів України, який відповідно до розділу VI Конституції України та ст. 21 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» від 21.12.2006 № 514-V є вищим органом у системі органів виконавчої влади та наділених, зокрема, повноваженнями здійснювати відповідно до закону управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами; делегувати в установленому законом порядку окремі повноваження щодо управління зазначеними об'єктами міністерствам, іншим відповідним суб'єктам господарювання.

Прем'єр-міністр України ОСОБА_5 згідно із ст. 114 Конституції України та ст. 45 згаданого Закону керував роботою Кабінету Міністрів України, мав право та був зобов'язаний спрямовувати, координувати та контролювати його діяльність, підписувати акти Кабінету Міністрів України, які є обов'язковими для виконання усіма органами виконавчої влади.

16.06.2006 ОСОБА_6 відповідно до указу Президента України від № 527/2006 призначена на посаду голови Київської обласної державної адміністрації, яка згідно зі ст. 39 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» очолює облдержадміністрацію, здійснює керівництво її діяльністю, несе відповідальність за виконання покладених на неї завдань і за здійснення облдержадміністрацією своїх повноважень.

Відповідно до п. 2 ч.1 ст. 21 та ч.1 ст. 41 зазначеного Закону Київська обласна адміністрація розпоряджається землями державної власності відповідно до закону та голова Київської обласної державної адміністрації видає розпорядження одноособово і несе за них відповідальність згідно із законодавством.

Зайнявши посаду Прем'єр-міністра України, ОСОБА_5 одержав можливість розпоряджатися державним майном та впливати на службових осіб органів державної влади, у тому числі для спонукання їх до прийняття необхідних особисто йому рішень, та вирішив використовувати ці повноваження для власного збагачення шляхом заволодіння державним майном в особливо великих розмірах з використанням свого службового становища.

З метою незаконного заволодіння державним майном, подальшої легалізації доходів та майна, одержаних злочинним шляхом, приховування фактів користування таким майном ОСОБА_5 організував через осіб зі свого оточення створення підконтрольних йому підприємств, зокрема:

? 23.11.2006 ОСОБА_11 та ОСОБА_12, діючи на виконання вказівки ОСОБА_5, створили ТОВ «Дом Лесника», директором якого 28.02.2007 призначено ОСОБА_13, а 05.10.2007 - ОСОБА_14;

? 06.07.2007 ОСОБА_11, діючи на виконання вказівки

ОСОБА_5, створив ТОВ «Танталіт»;

? 25.09.2007, на виконання вказівки ОСОБА_5, також було створено ТОВ «Київуніверсалсервіс», директором якого призначено ОСОБА_10;

? 25.10.2008 ОСОБА_15, ОСОБА_16 та ОСОБА_17, діючи на виконання вказівки ОСОБА_5, створили ГО «Кедр», директором якого було призначено ОСОБА_18

Прем'єр-міністр України ОСОБА_5, будучи службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, у 2007 році вирішив, використовуючи своє службове становище та можливості впливу на службових осіб органів державної влади, заволодіти державним майном, а саме земельною ділянкою лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолицької сільської ради Вишгородського району Київської області, яка перебувала у сфері управління Господарсько-фінансового департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України, та створити на ній готельно-ресторанний комплекс для особистих потреб: відпочинку та здійснення полювання.

Для виконання свого злочинного наміру ОСОБА_5 у 2007 році за невстановлених слідством обставин, з використанням свого оточення та службового становища вступив у злочинну змову з помічником Прем'єр-міністра України ОСОБА_7, головою Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, директором Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2, директором ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, директором ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10, громадянином ОСОБА_9 та невстановленими слідством особами і спільно з ними розробив злочинний план-схему незаконного заволодіння належною державі земельною ділянкою лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолицької сільської ради Вишгородського району Київської області вартістю 22347000 грн., що є особливо великим розміром.

На момент розроблення злочинного плану ОСОБА_5 та його спілники були обізнані з нормами законодавства України у сфері земельних відносин та використання лісів, які були чинними на той час.

Зокрема, статтю 56 Земельного кодексу України (в редакції, чинній станом на 20.06.2007) встановлено, що громадянам та юридичним особам за рішенням органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади можуть безоплатно або за плату передаватись у власність замкнені земельні

ділянки лісогосподарського призначення загальною площею до 5 га у складі угідь селянських, фермерських та інших господарств. Громадяни і юридичні особи в установленому порядку можуть набувати у власність земельні ділянки деградованих і малопродуктивних угідь для заліснення.

Отже, громадяни та юридичні особи набувають право власності виключно на замкнені ділянки лісового фонду, тобто такі земельні ділянки, які відокремлені природними (болотами, водоймами, пустирями тощо) розривами. При цьому вказані земельні ділянки мають перебувати у складі угідь селянських, фермерських та інших господарств.

Відповідно до ч. 1 ст. 121 Земельного кодексу України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для ведення особистого селянського господарства не більше 2 га.

Частиною 2 ст. 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі ст. 13 Земельного кодексу України до повноважень Кабінету Міністрів України в галузі земельних відносин належить, зокрема, розпорядження землями державної власності в межах, визначених цим Кодексом.

Відповідно до ст. 27 Лісового кодексу України до повноважень Кабінету Міністрів України у сфері лісових відносин належить передача у власність, надання в постійне користування для нелісогосподарських потреб земельних лісових ділянок площею більше як 1 га, що перебувають у державній власності.

Водночас до повноважень державних адміністрацій у сфері лісових відносин віднесено, у тому числі, передачу у власність, надання в постійне користування для нелісогосподарських потреб земельних лісових ділянок площею до 1 га, що перебувають у державній власності, на відповідній території, а також у межах міст республіканського (Автономної Республіки Крим) та обласного значення і припинення права користування ними (ст. 21 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», ст. 31 Лісового кодексу України (в редакції Закону чинній станом на 20.06.2007).

Відповідно до ч. 1 ст. 57 Лісового кодексу України (в редакції, що була чинною на час виникнення спірних правовідносин) зміна цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства, провадиться органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, які приймають рішення про передачу цих земельних ділянок у власність або надання у постійне користування відповідно до Земельного кодексу України.

Аналогічне положення міститься й у ст. 20 Земельного кодексу України.

Частиною 7 ст. 122 Земельного кодексу України передбачено, що Кабінет Міністрів України надає земельні ділянки із земель державної власності у постійне користування юридичним особам у випадках, визначених ст.ст. 149, 150 цього Кодексу.

У ч. 5 ст. 149 Земельного кодексу України зазначено, що районні державні адміністрації на їх території вилучають земельні ділянки державної власності, які перебувають у постійному користуванні, в межах сіл, селищ, міст районного значення для всіх потреб та за межами населених пунктів для:

а) сільськогосподарського використання;

б) ведення водного господарства, крім випадків, визначених частиною дев'ятою цієї статті;

в) будівництва об'єктів, пов'язаних з обслуговуванням жителів територіальної громади району (шкіл, лікарень, підприємств торгівлі тощо), крім випадків, визначених частиною дев'ятою цієї статті.

Згідно з ч. 6 ст. 149 Земельного кодексу України обласні державні адміністрації на їх території вилучають земельні ділянки державної власності, які перебувають у постійному користуванні, в межах міст обласного значення та за межами населених пунктів для всіх потреб, крім випадків, визначених ч.ч. 5, 9 цієї статті.

Відповідно до ч. 9 ст. 149 Земельного кодексу України, Кабінет Міністрів України вилучає земельні ділянки державної власності, які перебувають у постійному користуванні, - ріллю, багаторічні насадження для несільськогосподарських потреб, ліси - площею понад 1 га для нелісогосподарських потреб, а також земельні ділянки природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного призначення, крім випадків, визначених ч.ч. 5 - 8 зазначеної статті, та у випадках, визначених ст. 150 цього Кодексу.

У зв'язку з наявністю у законодавстві України норм, які унеможлилювали отримання у власність законним способом вказаної земельної ділянки лісового фонду, ОСОБА_5 та його спільниками розроблено злочинну схему заволодіння цим об'єктом з метою створення видимості дотримання законодавства, а фактично його грубого порушення, яка, на їхню думку, мала приховати сліди злочину, зробити сам злочин не таким очевидним та зухвалим, спростити механізм вчинення злочину та зменшити кількість осіб, яких необхідно залучати до його вчинення.

Відповідно до розробленого ОСОБА_5 та його спільниками злочинного плану:

- ОСОБА_5, використовуючи повноваження Прем'єр-міністра України, без жодної об'єктивної та обґрунтованої необхідності забезпечує виведення зі сфери управління Господарсько-фінансового департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України належних державі усіх земель Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства в розмірі 30,4 тис. га земель лісового фонду, у тому числі земельної ділянки лісового фонду загальною площею 17,4791 га, якою вирішив заволодіти, та передачу її до сфери управління Київського обласного управління лісового та мисливського господарства;

- ОСОБА_5, помічник Прем'єр-міністра України ОСОБА_19, директор ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10, директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, громадянин ОСОБА_9 та невстановлені слідством особи з метою створення формальних підстав для прийняття головою Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6 рішення про передачу підконтрольним ОСОБА_5 особам земельної ділянки лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області та приховання слідів злочину залучають 18 осіб з числа родичів та знайомих, які, не маючи жодних намірів займатися веденням особистого селянського господарства, напишуть до Київської обласної державної адміністрації заяви про виділення їм земельних ділянок площею до 1 га в межах території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області кожному для ведення особистого селянського господарства;

- директор Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2 в порушення вищевказаних норм законодавства України, діючи всупереч інтересам служби, в інтересах Прем'єр-міністра України ОСОБА_5 погоджує припинення права постійного користування земельними ділянками Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства для подальшої їх передачі у приватну власність спільникам ОСОБА_5, ОСОБА_14, ОСОБА_9 та ще 18 залученим до злочину особам.

- голова Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, зловживаючи своїм службовим становищем, у порушення вищевказаних норм законодавства України, діючи всупереч інтересам служби, в інтересах Прем'єр-міністра України ОСОБА_5, приймає всі необхідні рішення для зміни цільового призначення земельної ділянки загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області з лісового фонду на землі сільськогосподарського призначення та здійснює передачу вказаних земель у власність ОСОБА_14, ОСОБА_9 та іншим 18 особам, залученим до вчинення вказаного злочину, які в подальшому передадуть одержані ними земельні ділянки у власність підконтрольному ОСОБА_5 ТОВ «Дом Лесника»;
- директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14 з метою доведення до кінця спільного з ОСОБА_5 злочинного умислу щодо заволодіння земельною ділянкою лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області, приховання слідів злочину забезпечує виготовлення та підписання із залученими до вчинення злочину особами, які одержали землі для ведення особистого селянського господарства, договорів купівлі-продажу вказаних земельних ділянок, відповідно до яких ТОВ «Дом Лесника» купує у них ці земельні ділянки;
- голова Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6 для надання ОСОБА_5 можливості побудувати готельний комплекс на земельній ділянці, якою він заволодів у злочинний спосіб, зловживаючи своїм службовим становищем, діючи всупереч інтересам служби, змінює цільове призначення придбаних ТОВ «Дом Лесника» земельних ділянок із земель сільськогосподарського призначення на землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення для будівництва та обслуговування готельно-ресторанного комплексу;
- директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14 з метою приховування факту користування вказаними ділянками ОСОБА_5 передає їх в оренду створеній за вказівкою та підконтрольній ОСОБА_5 громадській організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр»;
- після реалізації описаного вище злочинного плану заволодіння земельною ділянкою лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області ОСОБА_5 одержує реальну можливість розпоряджатися, володіти та користуватися привласненим ним державним майном.

Так, діючи на виконання розробленого злочинного плану, Прем'єр-міністр України ОСОБА_5, будучи службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, у січні-лютому 2007 року в приміщенні Кабінету Міністрів України за адресою: місто Київ, вул. М. Грушевського, 12/2, зловживаючи своїм службовим становищем, діючи з метою заволодіння державним майном в особливо великих розмірах, дав вказівку підготувати і організував прийняття Кабінетом Міністрів України розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.02.2007 № 51-р про передачу цілісного майнового комплексу Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства в розмірі 30,4 тис. га земель лісового фонду, у тому числі й земельної ділянки лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області, із сфери управління Господарсько-фінансового департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України до сфери управління Державного комітету лісового господарства України (далі Держкомлісгосп). Після чого Голова Державного комітету лісового господарства України ОСОБА_20 на виконання вказівки ОСОБА_5 наказом від 15.03.2007 №96 передав Дніпровсько-Тетерівське державне лісомисливське господарство до сфери управління Київського обласного управління лісового господарства.

У той же час ОСОБА_5, помічник Прем'єр-міністра України ОСОБА_19, директор ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10, директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, ОСОБА_9 та невстановлені слідством особи з метою створення формальних підстав для прийняття головою Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6 рішення про передачу підконтрольним ОСОБА_5 особам земельної ділянки лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району

Київської області та приховання злочину стали підбирати із числа своїх родичів та знайомих громадян, які, не маючи наміру займатися веденням особистого селянського господарства, за винагороду або з інших підстав напишуть до Київської обласної державної адміністрації заяви про виділення їм земельних ділянок площею до 1 га в межах території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області кожному для ведення особистого селянського господарства, достовірно знаючи, що після отримання у власність земельних ділянок вони будуть зобов'язані відповідно безоплатно або за винагороду в сумі до 450 тис. грн. передати їх підконтрольному ОСОБА_5 ТОВ «Дом Лесника» під виглядом укладення із вказаним товариством договорів купівлі-продажу.

Помічник Прем'єр-міністра України ОСОБА_19 вмовив написати вказані завідомо неправдиві заяви свою дружину ОСОБА_21, доньку ОСОБА_22 та двоюрідну сестру ОСОБА_23

Директор ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10 вмовив написати вказані завідомо неправдиві заяви свого сина ОСОБА_24, невістку ОСОБА_25, дружину ОСОБА_26, доньку ОСОБА_27, тещу ОСОБА_28 та комірника ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_29

ОСОБА_9, написавши одну заяву сам особисто, також вмовив написати відповідні завідомо неправдиві заяви свою дружину ОСОБА_30 та начальника культурного центру ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_31

Директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, написавши одну заяву сам особисто, також вмовив написати вказану завідомо неправдиву заяву свою дружину ОСОБА_32

Невстановлені слідством особи вмовили написати вказані завідомо неправдиві заяви ОСОБА_33, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_36, ОСОБА_37 та ОСОБА_38

При цьому ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_33, ОСОБА_24, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_38, ОСОБА_31, які вирішили сприяти Прем'єр-міністру України ОСОБА_5 та його спільникам - голові Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, директору ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, директору ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10, помічнику Прем'єр-міністра України ОСОБА_7, ОСОБА_9 та невстановленим слідством особам, в одержанні прав власності на зазначену земельну ділянку лісового фонду, погодилися після одержання на підставі розпоряджень голови Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6 земельних ділянок на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області безоплатно або за грошову винагороду в сумі до 450 тис. грн. передати їх підконтрольному ОСОБА_5 ТОВ «Дом Лесника».

Діючи відповідно до попередньо розробленого ОСОБА_5 та його спільниками злочинного плану, ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_9, ОСОБА_14, ОСОБА_33, ОСОБА_24, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_38, ОСОБА_31 в першій половині 2007 року в невстановленому слідством місці написали завідомо неправдиві заяви, до яких внесли неправдиву інформацію про намір одержати для ведення особистого селянського господарства земельні ділянки площею до 1 га на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області та передали їх для розгляду голові Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6

Голова Київської облдержадміністрації ОСОБА_6 достовірно знала, що ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_9, ОСОБА_14, ОСОБА_33, ОСОБА_24, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_38, ОСОБА_31 не мають наміру займатися особистим селянським господарством, будуть формальними власниками земельних

ділянок і відразу передадуть їх підконтрольному ОСОБА_5 ТОВ «Дом Лесника» для побудови готельного комплексу, а також, що усі ці земельні ділянки розташовані в одному місці та будуть передаватися єдиним масивом і вона не має права ними розпоряджатися. Незважаючи на це, з метою сприяння Прем'єр-міністру України ОСОБА_5 у злочинному заволодінні землями лісового фонду Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства загальною площею 17, 4791 га на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області ОСОБА_6, будучи службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, умисно діючи всупереч інтересам служби, в інтересах ОСОБА_5, на виконання його злочинного плану, 18 червня та 17 жовтня 2007 року у приміщенні Київської обласної державної адміністрації за адресою: місто Київ, площа Лесі Українки, 1, в порушення вимог чинного на той час законодавства, надала ОСОБА_14, ОСОБА_9 та 18 вказаним підставним фізичним особам дозволи на підготовку проектів землеустрою щодо припинення права постійного користування земельною ділянкою загальною площею 17,4791 га на території Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства, переведення земель лісгосподарського призначення у категорію земель сільськогосподарського призначення та відведення їх у приватну власність вказаним особам для ведення особистого селянського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області.

Після чого директор Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2, зловживаючи своїм службовим становищем, умисно діючи всупереч інтересам служби, в інтересах ОСОБА_5, відповідно до попередньо розробленого злочинного плану, у приміщенні цієї установи за адресою: Київська область, Вишгородський район, село Сухолуччя, вулиця Леніна, 2, підписав листи №№73а, 74а, 74б, 74в, 75а, 76а від 18.06.2007 та листи №№114,115,116,117,118,119,120,121,122,123,124,125,126,127 від 18.10.2007 про те, що він не заперечує проти припинення права постійного користування земельними ділянками лісового фонду Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства та можливості їх передачі у приватну власність спільникам ОСОБА_5 - ОСОБА_14, ОСОБА_9 та ще 18 залученим до злочину особам.

У подальшому Державне підприємство «Київський інститут землеустрою» розробив проекти землеустрою щодо припинення права постійного користування земельною ділянкою лісгосподарського призначення, про переведення їх до категорії земель сільськогосподарського призначення та відведення земельної ділянки у власність спільникам ОСОБА_5 - ОСОБА_14 та ОСОБА_9, а також залученим до вчинення злочину особам: ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_33, ОСОБА_24, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_38, ОСОБА_31

07.08.2007 зазначені підставні особи у невстановленому слідством місці написали клопотання голові Київської облдержадміністрації ОСОБА_6 про затвердження проекту землеустрою щодо припинення права постійного користування земельною ділянкою лісгосподарського призначення, переведення її до категорії земель сільськогосподарського призначення та відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_33, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_38 для ведення особистого селянського господарства в межах Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області. Також 06.12.2007 на адресу Київської обласної державної адміністрації надійшли клопотання підставних осіб про затвердження проекту землеустрою щодо припинення права постійного користування земельною ділянкою лісгосподарського призначення, переведення її до категорії земель сільськогосподарського призначення та відведення земельної ділянки у власність ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_9, ОСОБА_14, ОСОБА_24, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_31 для ведення особистого селянського господарства в межах Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області.

Після цього, 23 серпня 2007 року голова Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, діючи відповідно до попередньо розробленого злочинного плану, умисно, на користь ОСОБА_5, з метою заволодіння державним майном шляхом зловживання своїм службовим становищем в особливо великих розмірах, в порушення законодавства України у приміщенні Київської обласної державної адміністрації видала розпорядження № № 748, 749, 750, 751, 752, 754 та 14 грудня 2007 року №№1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404 про вилучення, зміну цільового призначення та передачу земельних ділянок Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства,

розташованих на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області (квартал 54) площею 0,9600 га (ліси), (квартал 55,96) площею 0,9700 га (ліси), (квартал 281) площею 0,8000 га (ліси), (квартал 23) площею 0,6000 га (ліси), (квартал 23) площею 0,7000 га (ліси), (квартал 23) площею 0,9500 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,8093 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,8954 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9936 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9743 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9980 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9970 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9367 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,7051 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,5671 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,8651 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,8425 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9771 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9827 га (ліси), (Сухолуцьке лісництво, квартал 23) площею 0,9452 га (ліси), у приватну власність відповідно ОСОБА_32, ОСОБА_27, ОСОБА_25, ОСОБА_34, ОСОБА_35, ОСОБА_21, ОСОБА_40, ОСОБА_14, ОСОБА_33, ОСОБА_24, ОСОБА_26, ОСОБА_36, ОСОБА_30, ОСОБА_22, ОСОБА_28, ОСОБА_37, ОСОБА_23, ОСОБА_29, ОСОБА_38, ОСОБА_31 для ведення ними начебто особистого селянського господарства.

У подальшому на підставі указаних незаконних розпоряджень Управлінням земельних ресурсів у Вишгородському районі Вишгородської районної державної адміністрації зазначеним особам було складено 04.09.2007 державні акти на право власності на земельні ділянки: серія НОМЕР_1, серія НОМЕР_2, серія НОМЕР_3, серія НОМЕР_4, серія НОМЕР_5, серія НОМЕР_6 та 27.12.2007 державні акти на право власності на земельні ділянки: серія НОМЕР_7, серія НОМЕР_8, серія НОМЕР_9, серія НОМЕР_10, серія НОМЕР_11, серія НОМЕР_12, серія НОМЕР_13, серія НОМЕР_14, серія НОМЕР_15, серія НОМЕР_16, серія НОМЕР_17, серія НОМЕР_18, серія НОМЕР_19, серія НОМЕР_20 та видано їх цим особам.

Вказані підставні фізичні особи, не маючи на меті займатись особистим селянським господарством, діючи на виконання злочинного плану ОСОБА_5 та його спільників, у період часу з вересня 2007 по лютий 2008 року передали отримані за вищевказаних обставин земельні ділянки до ТОВ «Дом Лесника» під виглядом укладення та виконання договорів купівлі-продажу.

У свою чергу ОСОБА_14, діючи на виконання спільного злочинного плану, направлено на заволодіння державним майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем у особливо великому розмірі, в інтересах ОСОБА_41 та в своїх корисливих інтересах сприяв учиненню злочину шляхом укладення від імені ТОВ «Дом Лесника» договорів купівлі-продажу зазначених земельних ділянок у вказаних підставних осіб, в тому числі й у себе за допомогою представника підприємства ОСОБА_42, а саме:

- договір купівлі-продажу від 14.09.2007, укладений між ОСОБА_37 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9500 га за 357485 грн.;
- договір купівлі-продажу від 14.09.2007, укладений між ОСОБА_33 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,7000 га за 263410 грн.;
- договір купівлі-продажу від 14.09.2007, укладений між ОСОБА_26 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,6000 га за 225780 грн.;
- договір купівлі-продажу від 14.09.2007, укладений між ОСОБА_38 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9600 га за 361248 грн.;

- договір купівлі-продажу від 14.09.2007, укладений між ОСОБА_36 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,8000 га за 301040 грн.;
- договір купівлі-продажу від 19.09.2007, укладений між ОСОБА_28 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_13, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9800 га за 368774 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_32 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,8651 га за 364900 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_25 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9936 га за 419000 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_43 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9367 га за 395000 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_19 (за довіреністю в інтересах ОСОБА_23.) та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14 про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,8954 га за 377600 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_30 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,5671 га за 239146 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_34 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9452 га за 399000 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_29 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,7051 га за 297400 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_24 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9980 га за 420900 грн.;
- договір купівлі-продажу від 16.01.2008, укладений між ОСОБА_35 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9827 га за 414400 грн.;
- договір купівлі-продажу від 18.01.2008, укладений між ОСОБА_31 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9771 га за 412043 грн.;
- договір купівлі-продажу від 18.01.2008, укладений між ОСОБА_21 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,8425 га за 355282 грн.;
- договір купівлі-продажу від 18.01.2008, укладений між ОСОБА_22 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,8093 га за 341282 грн.;

- договір купівлі-продажу від 18.01.2008, укладений між ОСОБА_9 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_14, про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9970 га за 420435 грн.;

- договір купівлі-продажу від 18.01.2008, укладений між ОСОБА_14 та ТОВ «Дом Лесника» в особі ОСОБА_42, (за довіреністю представляла інтереси цього підприємства), про продаж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства площею 0,9743га за 410862 грн.

При цьому фактична оплата за одержані ТОВ «Дом Лесника» земельні ділянки була суттєво меншою, ніж вказана в договорах: зокрема ОСОБА_24, ОСОБА_25, ОСОБА_26 та ОСОБА_27 за передачу земельної ділянки ТОВ «Дом Лесника» одержали по 25000 грн., а ОСОБА_31 взагалі не отримував грошових коштів.

Разом з тим директор ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, діючи в інтересах ОСОБА_5, продовжуючи реалізацію спільного злочинного плану, спрямованого на заволодіння державним майном в особливо великих розмірах, у порушення вимог чинного законодавства, укладаючи вищевказані договори купівлі-продажу, достовірно знаючи, що в подальшому йому необхідно буде змінити цільове призначення земельних ділянок, оформлених на підконтрольне ОСОБА_5 ТОВ «Дом Лесника» з метою будівництва готельно-ресторанного комплексу для задоволення особистих потреб ОСОБА_5 та його оточення, на початку 2008 року за невстановлених слідством обставин звернувся до Київської обласної державної адміністрації з листом щодо зміни зазначених земель сільськогосподарського призначення на землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення для будівництва та обслуговування готельно-ресторанного комплексу.

Після цього, 03.03.2009, голова Київської облдержадміністрації ОСОБА_6 у своєму робочому кабінеті за адресою: м. Київ, пл. Лесі Українки, 1, діючи в інтересах ОСОБА_5, продовжуючи реалізацію спільного злочинного плану, спрямованого на заволодіння державним майном шляхом зловживання своїм службовим становищем в особливо великих розмірах, умисно, в порушення вимог чинного законодавства, винесла розпорядження №№ 138,139 про зміну цільового призначення вказаних земельних ділянок, що перебувають у власності ТОВ «Дом Лесника», яким змінила цільове призначення з ведення особистого селянського господарства на землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення для будівництва та обслуговування готельно-ресторанного комплексу на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області для задоволення особистих потреб ОСОБА_5 та його найближчого оточення.

У період 2009-2011 років ТОВ «Дом Лесника» на виконання вказівки та в інтересах ОСОБА_5 було побудовано і 02.08.2011 оформлено право власності на готельно-ресторанний комплекс, який розташований на вищевказаній земельній ділянці, та у подальшому відповідно до договору оренди від 17.08.2011 № 29/08і додаткових угод до нього переданий в оренду підконтрольній ОСОБА_5 громадській організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр».

31.07.2012 Київською обласною радою VI скликання надано у користування мисливські угіддя для ведення мисливського господарства терміном на 49 років підконтрольній ОСОБА_5 громадській організації «Мисливців та рибалок «Кедр» площею 30,4 тис. га, межі яких збігаються з межами земель, які перебувають у постійному користуванні Дніпровсько-Тетерівського державного мисливського господарства.

Таким чином, Прем'єр-міністр України ОСОБА_5, будучи службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, використовуючи своє службове становище всупереч інтересам служби, в порушення чинного законодавства, умисно, за попередньою змовою з помічником Прем'єр-міністра України ОСОБА_7, головою Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, директором Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2, директором ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, директором ТОВ «Київуніверсалсервіс» ОСОБА_10, громадянином ОСОБА_9 та невстановленими слідством особами, незаконно оформив на підконтрольне йому ТОВ «Дом Лесника» державне майно в

особливо великих розмірах - земельну ділянку лісового фонду загальною площею 17,4791 га Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства на території Сухолуцької сільської ради Вишгородського району Київської області вартістю 22347000 грн., що в шістсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення злочину, таким чином заволодів ним, чим завдав шкоди державним інтересам на зазначену суму. У подальшому з метою використання вказаної земельної ділянки в особистих цілях на ній було побудовано готельно-ресторанний комплекс, який із мисливськими угіддями, що оточують цю земельну ділянку, передано в оренду підконтрольній ОСОБА_5 громадській організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр». Після чого ОСОБА_5 та його оточення постійно використовували зазначену територію для задоволення власних потреб.

Тобто, директор Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2, діючи за попередньою змовою з Прем'єр-міністром України ОСОБА_5, головою Київської обласної державної адміністрації ОСОБА_6, директором ТОВ «Дом Лесника» ОСОБА_14, громадянином ОСОБА_9, помічником Прем'єр-міністра України ОСОБА_7, директором Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства ОСОБА_2 та іншими невстановленими особами, виконав свою роль у заволодінні державним майном в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем, а саме вищевказаною земельною ділянкою, в результаті чого ОСОБА_5 та його спілники одержали реальну можливість розпоряджатися нею на власний розсуд.

В судовому засіданні прокурор, слідчий клопотання підтримали, посиляючись на викладені в ньому обставини, просили задовольнити. Зокрема прокурор зазначив, що обґрунтованість підозри доведена матеріалами слідства, поданими до клопотання, а саме ОСОБА_2, будучи директором Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства, на якого зокрема покладено обов'язки щодо збереження, розвитку земель лісового фонду, забезпечення охорони лісів, земель лісового господарства, діючи в інтересах ОСОБА_5 та всупереч інтересам служби, погодив листи щодо припинення права постійного користування земельними ділянками Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства для подальшої їх передачі у приватну власність, чим сприяв заволодінню державним майном. Крім того, в 2010 році ОСОБА_2 звільнився з посади директора Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства та став директором підконтрольної ОСОБА_5 громадської організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр», яке орендує територію, що займає всю площу Дніпровсько-Тетерівського державного лісомисливського господарства та ТОВ «Дом Лесника».

Вважали існуючими відносно ОСОБА_2 ризики переховуватись від органів досудового розслідування, незаконно впливати на свідків, перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином. Прокурор зазначив, що розмір застави в кримінальному провадженні визначено тільки з огляду на розмір шкоди, спричиненої даним кримінальним правопорушенням.

Підозрюваний ОСОБА_2, його захисник проти задоволення клопотання категорично заперечували. Посилались на необґрунтованість підозри ОСОБА_2, а також на відсутність доказів існування ризиків, передбачених ст. 177 КПК України відносно підозрюваного. Зазначили, що Дніпровсько-Тетерівське державне лісомисливське господарство не було розпорядником земель, не мало повноважень розпоряджатись ними і не мало наглядових функцій за рішеннями Облдержадміністрації в цій частині, функція директора лісового господарства в погодженні передачі земельних ділянок була суто декларативною, оскільки він погоджував такі листи на підставі рішення Облдержадміністрації, тобто фактично питання вже було вирішено. Законних підстав для відмови в наданні погодження згідно діючого на той час законодавства не було. Влаштувався на роботу в ГО «Товариство мисливців та рибалок «Кедр» після звільнення зі служби, оскільки йому запропонували там посаду як висококваліфікованому спеціалісту. Звернули увагу, що ГО «ТМР «Кедр» орендувало тільки готельно-ресторанний комплекс «Дом Лесника», проте в минулому році оренда розірвана, а за організацією рішенням Облдержадміністрації закріплено на 49 років мисливські угіддя Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства. Підозрюваний зазначив, що з ОСОБА_6 він особисто не був знайомий, до відчуження земель в приватну власність, здійсненого будівництва жодного відношення не мав. Землі, листи на припинення постійного користування щодо яких він погодив, не мали цінності для лісомисливського

господарства, при цьому господарство отримало 1,5 млн. грн. відшкодування за їх відчуження, тобто вказані дії були на користь, а не на шкоду господарству.

Сторона захисту просили звернути увагу, що на підставі судових рішень всі земельні ділянки повернуті у власність держави, тому посилення сторони обвинувачення на збитки в кримінальному провадженні є безпідставними. Також просили врахувати майновий стан підозрюваного, який отримує заробітну плату 10 тис. грн., в банку «Стандарт» має депозит 150 тис. грн., інших доходів, нерухомого майна у власності, на праві власності підозрюваному належить автомобіль Land Crouser 1998 року випуску, а також на сімейний стан та стан здоров'я підозрюваного - має сину інваліда II групи, дружина пенсіонер, в 2003 році підозрюваний переніс інсульт та з того часу потребує періодичного лікування, на даний час проходить амбулаторне лікування. Ризики щодо ОСОБА_2 є недоведеними, оскільки в даному провадженні його допитано вже 5 разів, за викликом він весь час з'являвся, в тому числі для вручення підозри, клопотання про обрання запобіжного заходу та в суд для розгляду клопотання. Розмір застави, яку просить застосувати слідчий і прокурор, визначено незаконно, без належного встановлення особи підозрюваного та його сімейного, майнового стану, шкода, спричинена правопорушенням, визначена з перебільшенням.

Просили в задоволенні клопотання відмовити, а у разі задоволення клопотання прокурора та застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою визначити розмір застави, який би відповідав майновому стану підозрюваного.

Слідчий суддя, вислухавши доводи сторін, дослідивши матеріали, якими обґрунтовується клопотання про застосування запобіжного заходу, та матеріали, надані стороною захисту в судовому засіданні, приходять до наступного висновку.

Відповідно до положень ст. 194 КПК України, під час розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу слідчий суддя, суд зобов'язаний встановити, чи доводять надані сторонами кримінального провадження докази обставини, які свідчать про:

- 1) наявність обґрунтованої підозри у вчиненні підозрюваним, обвинуваченим кримінального правопорушення;
- 2) наявність достатніх підстав вважати, що існує хоча б один із ризиків, передбачених ст. 177 цього Кодексу, і на які вказує слідчий, прокурор;
- 3) недостатність застосування більш м'яких запобіжних заходів для запобігання ризику або ризикам, зазначеним у клопотанні.

При вирішенні даного клопотання підлягають встановленню та врахуванню обставини, визначені ч.1 ст.178, ч.1 ст.194 КПК України, та підстави застосування запобіжного заходу, визначені ст.177 КПК України.

02.07.2015 ОСОБА_2 повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України.

Перевіряючи обґрунтованість підозри, слідчий суддя виходить з практики Європейського суду з прав людини (див рішення «Чеботарь проти Молдови»), яка вказує на те, що слова «обґрунтована підозра» означають наявність фактів чи інформації, котрі могли би переконати стороннього об'єктивного спостерігача, що особа, можливо, вчинила злочин, та в даному випадку не погоджується з доводами сторони захисту, та вважає, що дані, які вказують на обґрунтовану підозру, та навіть в сторонньої людини не можуть викликати розумних сумнівів, містяться у долучених до матеріалах клопотання даних, що містяться в їх сукупності в: копії розпорядження КМУ від 12.01.2007 № 6-р /а. м. 26-27 т.1/, копії листа Держкомлісгоспу № 03-01/409 /а. м. 28 т. 1/, розпорядженні КМУ від 14.02.2007 № 51-р /а. м. 29 т. 1/, копії наказу Держкомлісгоспу № 96 від 15.03.2007 /а. м. 30 т.1/, копійх листів-дозволів голови Київської ОДА про надання дозволів на підготовку проектів землеустрою /а. м. 31-50 т. 1/,

копіях листів-погоджень Дніпровсько-Тетерівського лісового господарства про погодження припинення права постійного користування землями /а. м. 51-70 т. 1/, копіях розпоряджень голови Київської ОДА про передачу земельних ділянок у власність громадянам /а. м. 71-110 т.1/, копіях державних актів на право власності на земельну ділянку /а. м. 111-129 т.1/, копіях договорів купівлі-продажу земельних ділянок /а. м. 130-169 т.1/, копії державних актів на право власності на земельну ділянку /а. м. 170-187 т. 1/, копії листів-дозволів голови Київської ОДА про надання дозволів на зміну цільового призначення земельних ділянок /а. с. 188-189 т.1/, копіях розпоряджень Київської ОДА про зміну цільового призначення земельних ділянок ТОВ «Дом Лесника» /а. м. 190-193 т. 1/, копіях державних актів ТОВ «Дом Лесника» на право власності на земельні ділянки /а. м. 194-201 т. 1/, копії свідоцтва про право власності ТОВ «Дом Лесника» на нерухоме майно від 02.08.2011/а. м. 202-203 т.1/, копіях договору оренди між ТОВ «Дом Лесника» та ГО «Кедр» від 17.08.2011 та додаткових угод до договору /а. м. 204-214 т. 1/, копії рішення Київської облради про закріплення мисливських угідь за ГО «Кедр» /а. м. 215-216 т. 1/, копії висновку судової земельно-технічної експертизи від 29.01.2015 /а. м. 1-65 т. 2/, протоколах допиту свідків ОСОБА_24, ОСОБА_25, ОСОБА_31, ОСОБА_22, ОСОБА_26, ОСОБА_19, ОСОБА_29, ОСОБА_27, ОСОБА_8, ОСОБА_44, ОСОБА_45, ОСОБА_46, ОСОБА_47, ОСОБА_17, ОСОБА_48, ОСОБА_49 /а. м. 78-205 т. 2/.

При цьому, слідчий суддя зауважує щодо протоколів допиту свідків та потерпілих, які надані стороною обвинувачення як докази обґрунтованості підозри наступне.

Слідчий суддя насамперед виходить з положення ст. 95 КПК України, відповідно до якого суд може обґрунтовувати свої висновки лише на показаннях, які він безпосередньо сприймав під час судового засідання або отриманих у порядку, передбаченому статтею 225 цього Кодексу. Суд не вправі обґрунтовувати судові рішення показаннями, наданими слідчому, прокурору, або посилатися на них.

Між тим, слідчий суддя з метою забезпечення повноти та об'єктивності дослідження всіх обставин, які мають значення для прийняття рішення про застосування запобіжного заходу вважає можливим оцінити вказані протоколи та пояснення з точки зору п.3 ч.2 ст. 99 КПК України як документи та інформацію, яка в них зафіксована - як дані, надані стороною обвинувачення для вирішення питання щодо застосування запобіжного заходу.

Приймаючи вказані дані як докази (в частині доведеності обґрунтованості підозри) з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення, вважає їх достатніми для визначення поняття обґрунтованої підозри ОСОБА_2 на даній стадії досудового розслідування.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини вагомою підставою для вирішення питання про необхідність попереднього ув'язнення особи є ризик перешкоджання встановленню істини у справі та переховування цієї особи від правосуддя. При цьому зазначено, що небезпека перешкоджання встановленню істини у справі та переховування особи від правосуддя може вимірюватися суворістю можливого покарання в сукупності з наявністю даних про матеріальний, соціальний стан особи, її зв'язками з державою, у якій його переслідують, та міжнародними контактами. Отже, небезпека ухилення від правосуддя не може вимірюватись тільки в залежності від суворості можливого покарання. Вона повинна визначатись з урахуванням інших факторів, які можуть або підтвердити наявність небезпеки ухилення від правосуддя, або зробити її настільки незначною, що це не може служити виправданням утримання під вартою. При цьому необхідно враховувати характер підозрюваного, його моральні якості, його майновий стан, зв'язки з державою та його міжнародні контакти. Якщо утримання під вартою продовжується тільки з причин побоювань, що підозрюваний переховуватиметься від правосуддя, його треба звільнити з-під варти, якщо він представить відповідні гарантії того, що не переховуватиметься від суду, наприклад, внесе заставу.

З урахуванням міцності соціальних зв'язків ОСОБА_2, його матеріального та соціального стану, відсутності доведених міжнародних контактів, стану здоров'я, а також його належної процесуальної поведінки, слідчий суддя вважає недоведеним такий ризик, як можливість переховуватись від слідства

і суду.

Разом з цим, слідчий суддя вважає доведеними в ході розгляду клопотання наявність ризиків, передбачених ст. 177 КПК України, зокрема можливість здійснення впливу на свідків у цьому кримінальному провадженні, перешкодити кримінальному провадженню іншим чином, враховуючи інкримінування вчинення злочину за попередньою змовою із невстановленими на даний час особами, а також із особами, які на даний час перебувають у розшуку, оскільки підозрюваний може контактувати із даними особами, зокрема погоджувати показання, а відтак вважає неможливим забезпечення контролю за поведінкою підозрюваного в умовах, які не пов'язані з триманням під вартою та відповідно запобігання вказаних в ухвалі ризиків, передбачених ст. 177 КПК України.

З урахуванням викладеного, слідчий суддя приходить до висновку про наявність підстав для задоволення клопотання сторони обвинувачення про застосування запобіжного заходу тримання під вартою, в тому числі й при врахуванні соціальних зв'язків підозрюваного та також стану його здоров'я (за наявності даних про існування у підозрюваного хронічних захворювань, проте відсутності підтверджень, що такі захворювання виключають його тримання під вартою).

Застосовуючи запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, слідчий суддя дійшов висновку, що згідно правил ч. 3 ст. 183 КПК України підозрюваному слід визначити розмір застави.

Відповідно до ч. 4 ст. 182 КПК України розмір застави визначається з урахуванням обставин кримінального правопорушення, майнового та сімейного стану підозрюваного, інших даних про його особу та ризиків, передбачених статтею 177 цього Кодексу. Розмір застави повинен достатньою мірою гарантувати виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків та не може бути завідомо непомірним для нього.

Відповідно до п.3 ч. 5 ст. 182 КПК України, розмір застави щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні особливо тяжкого злочину, визначається у межах від вісімдесяти до трьохсот розмірів мінімальної заробітної плати.

У виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується, у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів мінімальної заробітної плати відповідно.

Прокурор, слідчий, звертаючись із клопотанням в частині визначення розміру застави у розмірі не менше 18348 розмірів мінімальних заробітних плат, що становить 22 237 776 грн., посилаються на розмір заподіяної кримінальним правопорушенням шкоди, який, на думку сторони обвинувачення, складається із загальної вартості земельних ділянок, які були відчужені із власності держави за вказаних в описовій частині клопотання обставин.

При цьому слідчий суддя вважає доречними доводи сторони захисту, що згідно рішення апеляційного суду Київської області від 05.03.2015, ухвали цього ж суду від 22.06.2015 року, земельні ділянки, про відчуження яких йде мова у даному кримінальному провадженні, повернуті у власність держави, тому визначення суми збитків вартістю земельних ділянок, а не втратою їх цінності у зв'язку із зміною цільового призначення земель, є недоречним.

Разом з тим, не вдаючись до оцінки розміру спричиненої кримінальним правопорушенням шкоди, слідчий суддя звертає увагу на п. 3 ч. 1 ст. 91 КПК України, відповідно до якого вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, є обставиною, що підлягає доказуванню в кримінальному провадженні.

Визначення розміру застави в залежності від спричинених правопорушенням збитків прямо суперечить вимогам Кримінального процесуального кодексу України, та зокрема ч. 4 ст. 182 КПК, норма якої наведена в мотивувальній частині ухвали слідчого судді вище.

Прокурором, слідчим не наведено в матеріалах клопотання, так і в судовому засіданні обставин, за яких в даному випадку існують виняткові, виключні обставини, які вказують, що застава у визначених законом межах не забезпечить належної процесуальної поведінки підозрюваного, та не наведено даних про майновий стан підозрюваного, що дало б підстави слідчому судді вийти за межі п. 3 ч. 5 ст. 182 КПК України при визначенні розміру застави та даних, що запропонований стороною обвинувачення розмір застави не є явно та завідомо непомірним для підозрюваного, та завідомо не позбавить його можливості скористуватись своїм правом на внесення застави.

Відтак, з огляду на викладене, та загальні засади кримінального провадження - змагальність сторін та диспозитивність, вважаю недоведеною стороною обвинувачення вимогу про визначення розміру застави у розмірі не менше 18348 розмірів мінімальних заробітних плат.

Враховуючи обставини кримінального правопорушення, роль підозрюваного серед ймовірних співучасників - згідно повідомленої підозри - пособник, вік, стан здоров'я, сімейний стан підозрюваного, наявність у нього постійного місця проживання, те, що він раніше не судимий та відсутні дані про його притягнення до адміністративної відповідальності, майновий стан підозрюваного, вважаю із врахуванням принципів розумності і співмірності, необхідним визначити для підозрюваного ОСОБА_2 розмір застави в межах, визначених п. 3 ч. 5 ст. 182 КПК України - 300 розмірів мінімальної заробітної плати, оскільки на підставі досліджених матеріалів і думки учасників провадження вважаю, що внесення застави саме в такому розмірі може гарантувати виконання підозрюваним покладених на нього обов'язків.

Крім того, у відповідності до ч.5 ст. 194 КПК України вважаю необхідним покласти на підозрюваного наступні обов'язки:

- повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання та місця роботи;
- не відлучатись з Київської області без дозволу слідчого, прокурора або суду;
- перебувати до слідчого в ОВС Генеральної прокуратури України Романюка Д. В., інших слідчих, включених до складу слідчої групи у даному кримінальному провадженні, за викликом;
- утриматись від спілкування з працівниками Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства, працівниками ГО «Товариство мисливців та рибалок «Кедр» та членами вказаної організації з приводу кримінального провадження №4201400000000374.

Оскільки слідчим суддею протягом розгляду клопотання встановлено, що на час розгляду даного клопотання підозрюваний ОСОБА_2 не відсторонений від посади та працює директором громадської організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр», слідчий суддя вважає, що покладення на підозрюваного обов'язку утримуватися від спілкування з працівниками Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства, працівниками ГО «Товариство мисливців та рибалок «Кедр» та членами вказаної організації, про покладення якого просить орган досудового розслідування, фактично не може бути виконано підозрюваним з огляду на його місце роботи, у зв'язку з чим такий обов'язок має бути

конкретизовано шляхом зазначення, що підозрюваний зобов'язаний утримуватися від спілкування з вказаними особами з приводу кримінального провадження №42014000000000374.

Керуючись ст. 29 Конституції України, ст.ст. 177, 178, 182, 183, 184, 309 КПК України, слідчий суддя,-

У Х В А Л И В :

Клопотання слідчого в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України Романюка Д. В., погоджене старшим прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Бабенкова О. Ю., про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно ОСОБА_7 - задовольнити частково.

Застосувати відносно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1., уродженця м. Добропілля, Донецької області, громадянина України, одруженого, директора Громадської організації «Товариство мисливців та рибалок «Кедр», зареєстрованого та проживаючого за адресою АДРЕСА_1, раніше не судимого, підозрюваного у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України - запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Строк тримання під вартою обраховувати з 13 липня 2015 року, та в межах строків досудового розслідування в кримінальному провадженні №42014000000000374- до 2 вересня 2015 року.

Ухвала про застосування запобіжного заходу - тримання під вартою оголошена підозрюваному ОСОБА_2.

Одночасно визначити розмір застави для забезпечення виконання ОСОБА_2 обов'язків, визначених КПК України.

Визначити підозрюваному ОСОБА_2 розмір застави у розмірі 300 мінімальних заробітних плат, в сумі 365 400 (триста шістьдесят п'ять тисяч чотириста) грн.

В іншій частині в задоволенні клопотання відмовити.

Сума застави у національній грошовій одиниці може бути внесена як самим підозрюваним, так і іншою фізичною або юридичною особою (заставадавець). Заставадавець не може бути юридична особа державної або комунальної власності або така, що фінансується з місцевого, державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, або у статутному капіталі якої є частка державної, комунальної власності, або яка належить суб'єкту господарювання, що є у державній або комунальній власності.

Підозрюваний або заставадавець мають право у будь-який момент з дня обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою внести заставу у визначеному розмірі на відповідний рахунок суду та надати документ, що це підтверджує, слідчому, який здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні. Депозитний рахунок Печерського районного суду м. Києва:

р/р 373 110 010 028 07;

МФО (код банку) 820019;

ЗКПО 02 896 745;

ЄДРПОУ банку: 38004897;

Банк одержувача: УДКСУ в Печерському районі ГУ ДКСУ в м. Києві.

Покласти на підозрюваного ОСОБА_2 наступні обов'язки:

-повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання та місця роботи;

-не відлучатись з Київської області без дозволу слідчого, прокурора або суду;

-прибувати до слідчого в ОВС Генеральної прокуратури України Романюка Д. В., інших слідчих, включених до складу слідчої групи у даному кримінальному провадженні, за викликом;

-утриматись від спілкування з працівниками Дніпровсько-Тетерівського лісомисливського господарства, працівниками ГО «Товариство мисливців та рибалок «Кедр» та членами вказаної організації з приводу кримінального провадження №4201400000000374.

Підозрюваний, заставодавець зобов'язані виконувати покладені на них обов'язки.

Строк дії ухвали слідчого судді та термін дії обов'язків, покладених на ОСОБА_2, визначити в межах строків досудового розслідування у кримінальному провадженні №4201400000000374 - до 02 вересня 2015 року.

Ухвала слідчого судді підлягає негайному виконанню після її оголошення.

Контроль за виконанням ухвали слідчого судді покласти на слідчого та прокурора у кримінальному провадженні №4201400000000374.

Ухвала слідчого судді може бути оскаржена протягом п'яти днів з дня її оголошення безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Ухвала набирає законної сили після закінчення строку на подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не буде подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Слідчий суддя

С. В. Шапутько